Ce-adânc mă mângâi Tu Părinte,
când noaptea îmi îndrept spre Tine,
fiorul inimii fierbinte,
de unda lacrimilor line!

Ce-adânc mă mângâi Tu când zorii,
zâmbesc pe-a zilei albă faţă,
când noul har îmi dă fiorii,
curaţi ai dragostei de viaţă!

**Ce-adânc mă mângâi Tu
când toate,
cărările îmi par închise,
şi-n clipa următoare
poate,
văd zarea luminându-
mi-se!**

Ce-adânc mă mângâi Tu
când seara,
cu genele înrourate,
îşi pleacă fruntea lin
povara,
pe mâinile împreunate!

/: Ce-adânc mă mângâi
Tu oriunde
şi orişicând mă-ndrept
spre Tine,
căci viaţa-ntreagă mi-o
pătrunde
fiorii liniştii divine. :/